

[Erhard Jakobsen]

Jeg har ikke udtalt mig om, hvad der finder sted. Jeg har ikke givet nogen bedømmelse af Sydafrika. Jeg har ikke et øjeblik forsvaret Sydafrika i relation til, hvad der i almindelighed foregår. Jeg har kun spurgt: med hvilken ret fordømmer man ting i Sydafrika, som man nærmest roser andre lande for og taler om, at det er fremskridt, der finder sted her? Men all right, jeg har for længst fornemmet, at her i landet er der mindre yttingsfrihed, end der er i Sydafrika, medmindre man vil sige de ting, som nu engang er blevet vedtaget af kloge folk her i landet.

Kelm-Hansen (S):

Man kan beskyldte hr. Erhard Jakobsen for mange ting, men man kan i hvert fald ikke kalde ham kedelig, i hvert fald ikke i ordets oprindelige betydning.

I sit første indlæg sagde hr. Erhard Jakobsen, at den fordømmelse, som en del af os kommer med over for Sydafrika, skyldtes, at vi ingenting vidste om, hvad der er sket i Sydafrika det sidste par år. Det synes jeg er en meget interessant vurdering. Jeg skal da ikke rose mig af noget særlig detaljeret kendskab til forholdene i Sydafrika. Jeg har efter beskeden evne forsøgt at følge med i, hvad der foregår, men jeg har med megen interesse set på en række fremtrædende politikere af mere eller mindre borgerlig observans ude fra den store verden, som har store informationskanaler til deres rådighed, og disse politikere går jo ind i nøjagtig den samme hårde fordømmelse, som vi har hørt i dette ting her i dag.

Jeg hørte for nylig den tidligere udenrigsminister Muskie tale om, at man indtrængende måtte arbejde for at få Sydafrikas regering til at opgive »den frastødende apartheidpolitik«. Den franske udenrigsminister talte om, at apartheidsystemet i Sydafrika fastholder millioner af menneskelige væsener i en tilstand, som er en forbrydelse mod menneskerettighederne og mod Afrikas værdighed. Den engelske udenrigsminister sagde, at vi må fortsætte med at minde Sydafrika om, at apartheid er et system, som alle medlemmer finder frastødende og uforenligt med organisationernes idealer og med hele det internationale samfund.

Er også alle disse fremtrædende politikere uvidende om, hvad der er sket i det sidste

par år i Sydafrika? Det har jeg svært ved at tro, og det fællesmarked, som hr. Erhard Jakobsen jo ellers er en varm tilhænger af, fik sin fortaler i De Forenede Nationer her for et par måneder siden, Gaston Thorn, til at fortælle, at Sydafrikas apartheidpolitik er årsag til dyb bekymring i Fællesskabet, og at de ni kraftigt fordømmer dette system baseret på racisme og beklager, at det opretholdes på en autoritær måde på trods af en helt klar afstandtagen og opposition. Det er dog ganske besynderligt, at det ene af alle skulle være hr. Erhard Jakobsen, som har øje for, hvad der er sket i Sydafrika.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (UP):

Blot dette til hr. Kelm-Hansen. Jeg tror ikke, det ene af alle er hr. Erhard Jakobsen; udenrigsministrene i England, Frankrig og USA forstår givetvis også en hel bunke af situationen i Sydafrika. Man fordømmer apartheid på samme måde, som hr. Erhard Jakobsen har fordømt apartheid, på samme måde som jeg gør det, på samme måde som alle mennesker i Danmark naturligvis gør det, hvorfor skulle vi ikke gøre det? Men man forstår også, at der er en udvikling i gang, at der har været en Wiehahnkommission, som har forelagt en mængde forslag, som har betydet ændringer i apartheidpolitikken. Der er en afsvækkelse i apartheidpolitikken. De lande har en dialog med Sydafrika; man ønsker at se en sydafrikansk minister for at tale med ham. Hvad gør man i Danmark? Man ønsker overhovedet ikke at tale med sydafrikanerne; man stiller sig på bagbenene og siger en hel bunke uden at have den mindste smule forståelse for, hvad der sker dernede.

De mennesker i Frankrig, England og USA, der fordømmer Sydafrikas apartheid, har samtidig en dialog med Sydafrika og siger: vi ønsker at være med til at hjælpe jer til at gøre det bedre, og vi forstår i øvrigt, at I er livsnødvendige for, at vi kan bevare vores frihed i den vestlige verden. Der har jo heller ikke været nogen kommentarer fra udenrigsministeren, der på nogen måde har imødegået, at Vesten ikke kan klare sig uden Sydafrikas mineraler, Sydafrikas naturrigdomme. Derfor skal vi have en dialog med Sydafrika, hvis vi ikke vil være fuldstændig